

Og hr. Jacob Buksti mener, at det burde da lige være noget for Det Konservative Folkeparti.

Jamen det har hr. Jacob Buksti da fuldstændig ret i. Vi vil meget gerne medvirke til en nedsættelse af selskabsskatten. Problemet er bare, at hvis man spørger erhvervslivets folk, vil de naturligvis også gerne have selskabsskatten nedsat, men at langt de fleste af dem, hvis de skal prioritere mellem lettelserne, faktisk foretrækker en lettelse af personskatten. Det er det ene.

Og det andet er, at hr. Jacob Buksti jo fuldstændig glemmer, hvad det var for en finansiering, der lå på bordet under forhandlingerne, for her betakkede vi os fra De Konservatives side – og siden hen erhvervslivet, da det fik kendskab til den – nok så grundigt for den samlede tegning.

Så jeg tror ikke, at der er mange, der tager hr. Jacob Bukstis forargelse særlig alvorligt, når det gælder Det Konservative Folkepartis afvisning af præcis den store skattedegning.

Hr. Jacob Buksti siger, at vores forslag indebærer en nedskæring af de generelle erhvervs-vilkår. Det må jeg bede hr. Jacob Buksti om at underbygge her fra talerstolen.

Tværtimod nedstemmer vi efter bedste evne de mange forslag, som regeringen har fremlagt i sin finanslov, og vi kommer med yderligere lettelse:

Vi ønsker en forbedring af erhvervslivets konkurrenceevne, og virkningen af vores forslag vil svare til en forbedring i størrelsesordenen 2 pct. af lønsummen. Det er virkningen af Det Konservative Folkepartis og Venstres ændringsforslag på erhvervsområdet.

Kald det bare luft én gang til! Det tror jeg ikke man vil nikke genkendende til ude i det private erhvervsliv.

Må jeg ikke lige hurtigt nå hr. Peter Duetoft, der spørger: Er det ikke sådan, at indtægter fra privatiseringer noteres i statsbudgettet som engangsindtægter?

Jo, det er sådan.

Men når vi foreslår, at der skal privatiseres for 10 mia. kr. i 1997, hænger det sammen med, at vi synes, det er en uting at have statslige virksomheder, og at de skal overgå til private hænder.

Vi vil det således, at indkomsten fra frasalget skal bruges til at hævle gælden ned med. Altså: Pengene fra salget af statsaktier skal ikke bruges til den almindelige drift. Vi vil have, at pengene bliver øremærket til afvikling af gælden.

Hr. Peter Duetoft spørger, om det så er meningen, at vi næste år og næste år igen også skal gennemføre privatiseringer. Ja, faktisk. Vi synes, det er ideelt, at man år for år tager en god, stor klump og privatiserer den og forbereder det i god tid, så det kan gennemføres ordentligt.

Igen må jeg skyldte de øvrige svar til en senere lejlighed.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Fru Pia Christmas-Møller nævnte ikke ét ord om besparelserne på forskningsområdet.

Forskningen udgør jo en vital del af det danske erhvervslivs konkurrenceevne, og derfor er det jo nok værd at mærke sig, at der her er ændringsforslag fra Venstre og De Konservative på over 300 mio. kr.

Og hvordan hænger det sammen med de udtalelser, som de konservative politikere har haft ved tidligere lejligheder?

For eksempel sagde hr. Jens Jørgensen i forbindelse med redegørelsen om forskningspolitikken den 8. maj her i Folketinget om de ca. 7 mia. kr., som vi bruger på offentlig forskning – forhandlingerne side 6313:

»Det er – som ministeren ganske rigtigt påpeger – meget, meget lidt og i hvert fald for lidt i forhold til de EU-lande, vi gerne vil sammenligne os med. Derfor skal der satses mere på forskning, og derfor må det også i nogle sammenhænge koste flere penge.«

Og senere siger han – side 6314 – at vi skal op på EU-standard, og han nævner også:

»Der skal findes nogle værktøjer, som kan støtte, hjælpe og motivere det private erhvervsliv til at forske mere, eventuelt – som Det Konservative Folkeparti har peget på – ved at give en meget betydelig fradragsret for det, vi vil kalde begrundede forskningsudgifter.«

Okay, så kan man diskutere modellen.

Vi har fremlagt initiativer, der kan fremme erhvervslivets samarbejde med forskningsmiljøerne, men der er ikke ét forslag fra De Konservative eller fra Venstre på det punkt. Tværtimod reducerer de forskningsbudgetterne med over 300 mio. kr. uden at opstille nogen erstatning.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg fik ikke rigtig noget svar, da hr. Thor Pedersen skulle beskæftige sig med en fraværende overgangsordning for de godt 27.000, der den